

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. maj 2004

om Italiens og regionen Siciliens påtænkte statsstøtte til fordel for landbrugssektoren

(meddelt under nummer K(2004) 1633)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2006/620/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel⁽¹⁾ og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 2. marts 2001, modtaget den 5. marts 2001, anmeldte Italien efter EF-traktatens artikel 88, stk. 3 over for Kommissionen regionen Siciliens påtænkte støtteforanstaltning, under regionen Siciliens lov nr. 27/2000 (i det følgende benævnt regionallov nr. 27/2000) til landbrugssektoren som følge af vognmandsstrejken.
- (2) Ved brev af 7. november 2001, modtaget den 13. november 2001, samt ved brev af 31. juli 2002, modtaget den 5. august 2002, sendte Italien supplerende oplysninger som svar på de telexer, der blev sendt af Kommissionens tjenestegrene, AGR 009603 den 20. april og AGR 034235 den 18. december 2001.
- (3) Ved telex AGR 022152 af 20. september 2002 bad Kommissionens tjenestegrene om yderligere forklaringer og oplysninger.
- (4) Da der ikke blev modtaget svar, sendte Kommissionens tjenestegrene telex AGR 30656 af 20. december til de italienske myndigheder, hvor de bad dem om at svare inden for en måned.

- (5) Da der ikke blev modtaget svar, informerede Kommissionens tjenestegrene ved telex AGR 07156 af 7. marts 2003 de relevante myndigheder om, at anmeldelsen blev betragtet som værende tilbagekaldt i henhold til artikel 5, stk. 3 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om gennemførelsesbestemmelser til EF-traktatens artikel 93⁽²⁾.
- (6) Kommissionens tjenestegrene modtog samme dag et brev fra Italien, dateret den 5. marts 2003, modtaget den 6. marts 2003, hvori Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 3 i forordning (EF) nr. 659/1999 blev informeret om, at anmeldelsen skulle betragtes som værende komplet, da de krævede oplysninger ikke var til rådighed. Kommissionen blev bedt om at træffe en beslutning i henhold til artikel 4, stk. 5 i forordning (EF) nr. 659/1999 på baggrund af de allerede foreliggende oplysninger.
- (7) Ved telex AGRI 09066 af 7. marts 2003 informerede Kommissionens tjenestegrene de relevante myndigheder om, at de ville imødekomme deres anmodning, og at de på baggrund af de foreliggende oplysninger sandsynligvis ville foreslå Kommissionen at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2.
- (8) Ved brev af 25. april 2003 (SG(2003)D/229510) underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens (EF) artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte foranstaltning under regionallov nr. 27/2000.

⁽¹⁾ EFT C 127 af 29.5.2003.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- (9) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.
- (10) Ved brev af 13. august 2003, modtaget den 18. august 2003, modtog Kommissionen Italiens bemærkninger.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

- (11) Den anmeldte støtte er omfattet af regionallov nr. 27/2000, artikel 1. Støtten skal yde erstatning til individuelle og/eller grupper af virksomheder inden for sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter opført i traktatens bilag I for de skader, der skyldtes den vognmandsstrejke og de vejspærringer, der fandt sted mellem den 30. september og den 8. oktober 2000 (kl. 03.00) på Sicilien.
- (12) Ifølge de foreliggende oplysninger gjorde strejken og vejspærringerne det umuligt at finde køretøjer til transport af landbrugsprodukterne med deraf følgende økonomisk tab for de berørte aktører. Det var især umuligt at levere de produkter, der allerede var klar til transport, eller som allerede var indsamlet og opbevaret på lagre. På samme måde var det umuligt at indsamle de modne produkter, som, på grund af den overdrevne modning, mistede deres kvalitet og derfor ikke kunne sælges under normale markedsbetingelser.
- (13) Den forventede skadeserstatning skulle, inden for de til rådighed værende ressourcer, dække den samlede skade, som støttemodtagerne havde lidt i form af tabte indtægter. Støtten skulle tildeles alle de landmænd og virksomheder, der arbejdede på Sicilien, og som kunne påvise en reduktion i den årlige omsætning, som skyldtes den pågældende begivenhed.
- (14) Ifølge de foreliggende oplysninger blev metoden til beregning af de tab og den dokumentation, som støttemodtagerne skal fremlægge, fastsat af regionsministeren for landbrug. Erstatningen vil især blive givet for let fordærvelige varer, som grøntsager, frugt og blomster, mælk og mælkeprodukter, hvis pluknings-/høstperiode eller -levering falder sammen med den periode, hvor strejken og vejspærringerne fandt sted. Der ydes kun støtte til de produkter, der skulle være leveret eller plukket/høstet mellem den 30. september og 8. oktober 2000, og hvor det ikke var muligt at finde alternative opbevaringsmuligheder (eller hvor den berørte virksomhed ikke kunne træffe sådanne foranstaltninger for alternativ opbevaring). De dokumenter, der forelægges myndighederne, skal henvise til den pågældende periode. De virksomheder, der ikke kunne levere allerede høstede/plukkede produkter, vil få forsterket til erstatning.
- (15) Som bevis for skaden og dens omfang skal støttemodtagerne fremvise leveringskontrakten (som angiver levering af en vis mængde produkter inden for en bestemt dato), transportdokumenter (med angivelse af producent, transportør, det produkt, der skal transporteres samt leveringsdatoen) og den pågældende faktura i de tilfælde, hvor produkterne er blevet leveret. Der ydes erstatning til de virksomheder, som kan påvise manglende overholdelse af de betingelser, der er aftalt i leveringskontrakterne (tid, mængde, kvalitet og pris). Hvis prisen ikke er fastsat i kontrakten, henviser de relevante myndigheder til den pris, der er angivet på handelskammerens prislister.
- (16) Der ydes ligeledes erstatning til de landmænd som på grund af strejken og vejspærringerne ikke har kunnet gennemføre høsten/plukningen og som følge deraf har mistet deres produktion. I sådanne tilfælde og ifølge de relevante myndigheders forklaring beregnes de skader, som landmændene har lidt, på basis af »eksperters (agronomers) vurdering af de uhøstede afgrøders værdi«. Støttemodtagerne skal fremlægge denne beregning sammen med de relevante kontrakter.
- (17) Hvis støttemodtageren leverer produkterne til kooperativer eller andre sammensluttede producenter, kan erstatningen udbetales til den enkelte producent i kooperativet eller til selve kooperativet. Ifølge de foreliggende forklaringer vil tabet og den pågældende erstatning under alle omstændigheder blive fastsat i forhold til den enkelte producent.
- (18) Overkompensation og kumulering med andre støtteforanstaltninger er udelukket. Ved beregningen af støtten tages der højde for eventuelle erstatningsbeløb fra forsikringselskaber samt for eventuelle indtægter fra alternativ anvendelse eller salg af de berørte landbrugsprodukter. Støttemodtagerne skal erklære, at de ikke har indledt nogen retsforfølgning af de berørte vognmænd for at hindre, at der sker udbetaling af dobbelt erstatning, som skyldes, at de strejkende vognmænd betaler eventuelle bøder eller betaler for kontraktlige skader.
- (19) Der er blevet afsat 1 300 millioner ITL (= ca. 671 394 EUR) i regnskabsårene 2000 og 2001 til støtteforanstaltningerne. Erstatningen forventes udbetalt som et engangsbeløb.
- (20) Artikel 2 i den lov, som omhandler støtteforanstaltningen, indeholder en suspensionsbestemmelse, der angiver, at iværksættelsen er underlagt Kommissionens godkendelse.
- (21) I sin beslutning om at indlede proceduren for den undersøgte foranstaltning bemærkede Kommissionen, at undtagelserne i henhold til artikel 87 stk. 2, litra a) og litra c), samt stk. 3, litra a), b), c), d) og e) ikke var anvendelige på dette stadium i proceduren på grund af denne støtteforanstaltnings karakteristika, samt at anmeldelsen ikke tog sigte på at opfylde betingelserne for anvendelse af ovennævnte undtagelser.
- (22) Kommissionen bemærkede ligeledes, at de italienske myndigheder i deres anmeldelse havde anført, at den omtalte strejke og vejspærringerne skulle betragtes som en usædvanlig begivenhed som omhandlet i artikel 87, stk. 2, litra b), hvorfor vurderingen af støtteforanstaltningen skulle foretages på baggrund af denne bestemmelse.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

- (23) Kommissionen gjorde i sin beslutning om at indlede proceduren opmærksom på, at det er Kommissionens normale praksis at give en restriktiv tolkning, eftersom begreberne »naturkatastrove« og »ekstraordinær begivenhed« i henhold til artikel 87 stk. 2, litra b) udgør undtagelser fra hovedprincippet om, at offentlig støtte er uforenelig med fællesmarkedet, som fremsat i traktatens artikel 87, stk. 1. Indtil nu har Kommissionen betragtet krig, interne uroligheder eller strejker samt, med et vist forbehold og afhængigt af deres omfang, alvorlige atomkraft- eller industriulykker samt brande, der forårsager omfattende tab⁽⁴⁾, som ekstraordinære begivenheder. Når naturkatastrofen eller den ekstraordinære begivenhed er blevet bekræftet, bevilger Kommissionen en støtte på op til 100 % i erstatning for materielle skader. Erstatningen beregnes normalt for den enkelte støttemodtager, og der fratrækkes eventuelle betalinger fra støttebeløbet, f.eks. ved udbetaling af forsikringspolicer, for at undgå overkompensation. Kommissionen tillader desuden, at der ydes støtte til de landmænd, som har lidt indtægtstab på grund af ødelæggelse af de redskaber, der anvendes i landbrugsproduktionen, så længe der ikke er tale om overkompensation.
- (24) Kommissionen bemærkede i sin beslutning om at indlede proceduren, at de foreliggende oplysninger ikke gjorde det muligt at konkludere, at den undersøgte begivenhed udgjorde en »ekstraordinær begivenhed« i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b).
- (25) De italienske myndigheder anførte i deres anmeldelse, at den pågældende strejke og vejspærringerne skulle betragtes som en ekstraordinær begivenhed i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), da der aldrig før er set en begivenhed af lignende omfang på Sicilien og med lignende følgeskader for den lokale økonomi.
- (26) De relevante myndigheder sendte, som bevis på den pågældende begivenheds ekstraordinære karakter, nogle avisudklip samt en rapport fra Palermos præfektur. Af ovennævnte rapport fremgår det, at vognmændene den 29. september gav en dags varsel til politiet om den demonstration, der ville blive afholdt den efterfølgende dag ved indfaldsvejene til Palermo. Ifølge de oplysninger, der findes i rapporten, skulle der i forbindelse med demonstrationen uddeles foldere for at gøre borgerne bevidste om vognmændenes problemer. Vognmændene havde udtrykkeligt forpligtet sig til ikke at blokere trafikken til Palermos havn og ved frakørslerne fra og til motorvejene mellem Palermo-Catania og Palermo-Trapani. Den efterfølgende dag (30. september 2000) kom demonstrationen imidlertid til at forløbe helt anderledes med vejspærringer i Palermo og andre provinser.
- (27) Efter at have læst ovenstående rapport bad Kommissionens tjenester de relevante myndigheder om at svare på en række specifikke spørgsmål for at vurdere den pågældende begivenheds mulige ekstraordinære karakter. Da der ikke blev modtaget nogen svar på ovenstående spørgsmål, udtrykte Kommissionens tjenester tvivl om, hvorvidt de beskrevne begivenheder kunne udgøre en »ekstraordinær begivenhed« i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b) af følgende grunde:
- a) *Varsel til Palermo* I det tilfælde, der her gøres til genstand for undersøgelse, gav vognmændene politiet en dags varsel om demonstrationen i Palermo. Hvis det for den nationale lovgivning er tilstrækkeligt med en dags varsel, følger heraf, at de relevante myndigheder blev informeret om demonstrationen med tilstrækkeligt forvarsel, og at de kunne have truffet de nødvendige foranstaltninger for at holde den under kontrol. I mangel på svar fra de relevante myndigheder har Kommissionen derfor ikke kunnet vurdere den ekstraordinære karakter ved den pågældende demonstration.
- b) *Muligt varsel i andre provinser* Af de oplysninger, der blev givet, ser det ud til, at demonstrationen ikke kun blev holdt i Palermo, men også i andre provinser. I mangel af svar fra de relevante myndigheder kan Kommissionen ikke udelukke, at vognmændene ligeledes havde underrettet de ansvarlige myndigheder i de andre provinser ud over Palermo-provinsen om demonstrationen, og at ovennævnte myndigheder derfor var blevet underrettet, før begivenhederne fandt sted, og derfor kunne forudse det mulige omfang
- c) *Mulig anvendelse af strejkeloven på de pågældende begivenheder* Til vurdering af de pågældende begivenheders mulige karakter af »ekstraordinær begivenhed« bad Kommissionens tjenester de italienske myndigheder om at udlevere oplysninger om den mulige anvendelighed af den italienske lovgivning vedrørende strejkeret (lov nr. 146 af 12. juni 1990 – ændret ved lov nr. 83 af 11. april 2000) i den pågældende situation. I mangel af et klart svar fra de relevante myndigheder kunne Kommissionen ikke udelukke, at, hvis loven var blevet anvendt eller kunne have været anvendt, virkningerne af strejken og vejspærringerne kunne være blevet neutraliseret eller reduceret til et minimum (f.eks. kunne de strengt nødvendige ydelser være blevet sikret). Varselskravet ville have givet landbrugsvirksomhederne tilstrækkelig tid til at søge alternative transport- og opbevaringsmetoder/-midler. Hvis situationen var så alvorlig, at den kunne kompromittere de rettigheder, der garanteres af grundloven, kunne de relevante myndigheder have beordret vognmændene til at afbryde strejken osv.). Til vurdering af strejkens og vejspærringernes ekstraordinære karakter bad Kommissionen ligeledes om oplysninger vedrørende typen af de lovovertrædelser, der formodentligt var forbundet hermed, men som ikke blev oplyst.

⁽⁴⁾ Punkt 11.2 i fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til landbrugssektoren (EFT C 232 af 12.8. 2000, s. 19).

- d) *Årsagerne til demonstrationen* Ifølge rapporten fra Palermos præfektur sluttede strejken først den 8. oktober (kl. 03.00), efter at der dagen før var indgået en aftale mellem repræsentanterne for de sicilianske vognmænds forbund, de regionale myndigheder og den daværende trafikminister. For bedre at kunne forstå årsagerne til strejken og vejspærringerne blev de relevante myndigheder bedt om at specificere indholdet i aftalen samt angive, om vognmændene havde demonstreret i andre regioner eller nationalt af samme årsager, eller om demonstrationen udelukkende havde berørt Sicilien. I mangel af svar fra de relevante myndigheder udtrykte Kommissionen tvivl omkring årsagerne til de pågældende begivenheder og deres karakter af «ekstraordinære begivenheder».
- e) *Demonstrationens, strejkens og vejspærringernes rækkevidde og omfang* Ud fra de foreliggende oplysninger så det ud til, at demonstrationen også blev afholdt i andre provinser. De relevante myndigheder præciserede ikke, hvilke andre provinser demonstrationen, strejken og vejspærringerne havde fundet sted i. De specificerede ikke rækkevidden eller følgerne heraf, og bortset fra nogle avisudklip sendte de ikke nogen form for officiel dokumentation vedrørende sådanne begivenheder andre steder på Sicilien (f.eks. rapporten fra Palermos præfektur). Kommissionen udtrykte derfor tvivl om det geografiske omfang og rækkevidden af demonstrationerne, strejken og vejspærringerne på det øvrige Sicilien.
- f) *Antal deltagere.* Ud fra det varsel om demonstration, som blev fremsat af vognmændenes forbund, hvoraf en kopi er vedlagt rapporten fra Palermos præfektur, kan det udledes, at omkring halvtreds vognmænd planlagde at deltage i demonstrationen i Palermo. I mangel af svar fra de relevante myndigheder, der ved hjælp af den krævede dokumentation, kan præcisere det samlede antal aktive vognmænd på Sicilien og det omtrentlige antal vognmænd, som reelt deltog i demonstrationerne i Palermo samt på det øvrige Sicilien, nærer Kommissionen tvivl om antallet af de personer, der deltog i de omtalte begivenheder.
- (28) Ud over at nære tvivl om, hvorvidt den meddelte begivenhed kan betegnes som en «ekstraordinær begivenhed», udtrykte Kommissionen i sin beslutning om at indlede proceduren ligeledes tvivl om andre aspekter i forbindelse med den anmeldte støtte: a) støttemodtagerne, b) nogle metoder til beregning af erstatning, c) de produkter, der er genstand for støtteforanstaltningen og d) muligheden for, at foranstaltningen kan udgøre en indirekte støtte til fordel for de vognmænd, der deltog i strejken. Der gøres rede for disse tvivlstilfælde i det følgende.
- (a) *Støttemodtagerne.* Artikel 1 i den anførte lov samt standardformularen angiver som støttemodtagere «de enkelte eller associerede virksomheder, der producerer, forarbejder og afsætter landbrugsprodukter». De forklaringer, som de relevante myndigheder gav til metoden til beregning af skaderne og den pågældende erstatning, synes under alle omstændigheder udelukkende at referere til skader, som enkelte primære landbrugsproducenter havde lidt. I mangel på en forklaring fra de relevante myndigheders side nærer Kommissionen tvivl om støttemodtagernes identitet, om støtten også ydes til de aktive aktører i forarbejdnings- og afsætningssektorerne, typen af de skader, der er lidt af hver enkelt af disse kategorier samt metoderne til beregning og vurdering af disse skader.
- (b) *Nogle metoder til beregning af erstatning.* De relevante myndigheder gav eksempler på, hvordan de skader, som landmændene har lidt, beregnes, hvis der er færre leverede produkter, samt hvis produkterne er af en ringere kvalitet end den, der er angivet i kontrakten. I sådanne tilfælde svarer skaden til forskellen mellem den aftalte pris for varerne, således som den er angivet i kontrakten, og den pris, der reelt er blevet betalt landmanden for levering af varer, der er mindre og/eller af ringere kvalitet (på grund af overdreven modning). De relevante myndigheder forventer desuden under alle omstændigheder at betale erstatning til de landmænd, der på grund af strejken og vejspærringerne ikke kunne høste og som derfor har mistet deres produktion. I sådanne tilfælde vil de skader, som landmændene har lidt, blive beregnet på grundlag af «landbrugsteknikeres (agronomers) vurderinger af planteproduktionens værdi». Disse vurderinger skal forelægges sammen med de pågældende kontrakter. I mangel på forklaringer fra de relevante myndigheder udtrykte Kommissionen tvivl om metoderne til beregning af skaderne og af de respektive erstatninger i dette specifikke tilfælde, samt hvorfor der skal anvendes metoder, som er forskellige fra dem, der anvendes til de tilfælde, der er omtalt ovenfor. Kommissionen udtrykte ligeledes tvivl om karakteren af og formålet med de anførte vurderinger, hvornår og hvordan de skulle udarbejdes samt om typen af de produkter, hvis skader skulle vurderes på grundlag af ovennævnte vurderinger.
- (c) *De produkter, der er genstand for støtteforanstaltningen.* Ifølge de relevante myndigheder vedrører støtten de produkter, der på grund af deres beskaffenhed (fordærvelighed, høstperiode osv.) skulle leveres og høstes/plukkes hurtigt i den pågældende periode (fra 30. september til 8. oktober 2000), og hvor der ikke var mulige alternative former for opbevaring (f.eks. frysning). Til vurdering af dette bad Kommissionens tjenester de relevante myndigheder om at udlevere en liste over de berørte produkter. De relevante myndigheder udleverede ikke ovennævnte liste, men de

forpligtede sig til at gøre det efterfølgende, før der blev ydet støtte. Eftersom en sådan liste blev anset for at være nødvendig for en mulig bevilling af støtteforanstaltningen, udtrykte Kommissionen tvivl om karakteren af disse produkter, som de relevante myndigheder har til hensigt at yde støtte til.

- (d) *e) Muligheden for at foranstaltningen udgør en indirekte støtte til fordel for de vognmænd, der deltog i strejken.* Da hensigten med denne støtteforanstaltning er at holde landbrugsvirksomhederne skadesløse for de skader, de er blevet påført på grund af demonstrationen, strejken og vognmændenes vejspærringer, kunne Kommissionen ikke udelukke, at hvis vognmændene var ansvarlige i henhold til den nationale lovgivning om skadeserstatning (kontraktuelle og ikke-kontraktuelle), som de har påført landbrugsvirksomhederne med deres demonstration, kunne den foreliggende støtteforanstaltning betragtes som en indirekte driftsstøtte til fordel for de strejkende vognmænd. Til hindring af at der modtages dobbelt erstatning på grund af, at de strejkende vognmænd har betalt bøder eller kontraktlige skader, skal støttemodtagerne erklære, at de ikke har indledt retsforfølgning af de berørte vognmænd. Den forklaring, de relevante myndigheder gav, om at vognmændene skulle anses for at være ansvarlige som enkeltborgere og ikke i egenskab af erhvervsdrivende, forekom ikke overbevisende. Forklaringen syntes i henhold til den nationale lovgivning ikke at udelukke, at de strejkende vognmænd reelt kan holdes ansvarlige som enkeltborgere for de skader, de har påført landmændene. Kommissionen udtrykte derfor tvivl om de reelle støttemodtageres beskaffenhed. Støtten kunne derfor ses som en støtte til fordel for selve vognmændenes drift eller nogle af disses.

- (29) I lyset af de anvendelige bestemmelser for statsstøtte udtrykte Kommissionen i sin beslutning om at indlede proceduren tvivl, om den anmeldte begivenhed kunne betragtes som «ekstraordinær begivenhed», for hvilken der gennemføres undtagelse i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Kommissionen nærede desuden tvivl om nogle af støtteforanstaltningens elementer, som ikke gjorde det muligt at konkludere, om den foreslåede ordning reelt havde til hensigt at yde erstatning for de skader, der var lidt på grund af begivenheden, og ikke udgjorde ren og skær driftsstøtte.

- (30) Det syntes derfor, at støtten i henhold til regionallov nr. 27/2000, artikel 1 ikke kunne nyde godt af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (31) Der er ikke modtaget nogen bemærkninger fra de interesserede parter.

IV. KOMMENTAR FRA ITALIEN

- (32) Ved brev af 13. august, modtaget den 18. august 2003, modtog Kommissionen Italiens kommentarer på vegne af regionen Sicilien.
- (33) I dette brev meddelte de italienske myndigheder, at de ikke rådede over flere oplysninger end dem, der allerede var blevet givet i anmeldelsen, og de bekræftede, at støtteordningen endnu ikke var iværksat. De italienske myndigheder informerede ligeledes Kommissionen om, at de havde til hensigt at offentliggøre beslutningen om at indlede proceduren for de undersøgte foranstaltninger med offentliggørelse i det Regionale Tidende af en meddelelse med henvisning til Den Europæiske Unions Tidende C 127 af 29. maj 2003.

V. VURDERING AF STØTTEN

- (34) Traktatens artikel 87, stk. 1 erklærer, at statsstøtte er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, dvs. alle former for statsstøtte, der, idet den begunstiger nogle virksomheder eller nogle produktioner, forvrider eller truer med at forvride konkurrencen.
- (35) Den undersøgte foranstaltning omfatter bevilling af støtte med offentlige, regionale ressourcer til bestemte landbrugsvirksomheder på Sicilien, som unægteligt fører til en uberettiget økonomisk og finansiel fordel på bekostning af de øvrige virksomheder, som ikke modtager samme støtte. På grundlag af domstolens retspraksis kan forbedringen af en virksomheds konkurrencedygtighed, takket være økonomisk statsstøtte, forårsage en konkurrenceforvriddning i forhold til andre virksomheder, som ikke har modtaget en sådan støtte⁽⁵⁾.
- (36) Foranstaltningen påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, da der er en betydelig samhandel af landbrugsprodukter inden for Fællesskabet. Dette fremgår af nedenstående skema⁽⁶⁾, der viser den samlede værdi af importen og eksporten af landbrugsprodukter mellem Italien og Den Europæiske Union i perioden 1997-2001⁽⁷⁾. Der skal tages højde for, at Sicilien er en væsentlig producent af landbrugsprodukter for Italien.

⁽⁵⁾ Jf. sag 730/79 sml. 1980, s. 2671, punkterne 11 og 12.

⁽⁶⁾ Kilde: Eurostat.

⁽⁷⁾ Ifølge normal retspraksis er betingelsen for påvirkning af samhandelen til stede, når den støttemodtagende virksomhed udfører en økonomisk aktivitet, der hører ind under samhandelen mellem medlemsstaterne. Den enkle kendsgerning, at støtten styrker den pågældende virksomheds position i forhold til andre konkurrenter inden for Fællesskabet, bevirker, at det kan konkluderes, at støtten har påvirket samhandelen. Hvad angår statsstøtte til landbrugssektoren, er det normal retspraksis, at selv når støttens samlede beløb er ubetydeligt, og den fordeles mellem talrige landmænd, så påvirkes samhandelen mellem medlemsstaterne (jf. sag 113/2000 sml. 2002, s. 7601, punkterne fra 30 til 36 og fra 54 til 56 for begrundelsen; sag 114/2000, sml. 2002, s. 7657, punkterne fra 46 til 52 og fra 68 til 69 for begrundelsen).

Hele landbrugssektoren

	EKSPORT Mio ECU-EUR	IMPORT Mio ECU-EUR
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

- (37) Det skal endvidere påpeges, at Domstolen har fastslået, at støtte til en virksomhed kan være af en sådan art, at den skader samhandelen mellem medlemsstaterne og forvrider konkurrencen, når samme virksomhed konkurrerer med produkter fra andre medlemsstater, uden at den selv er eksportør. Når en medlemsstat tildeler støtte til en virksomhed, kan den nationale produktion således fremstå som uændret eller øget, således at de øvrige medlemsstaters muligheder for at eksportere deres produkter til markedet i denne medlemsstat forringes. En sådan støtte kan derfor påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og forvrider konkurrencen ⁽⁸⁾.
- (38) Kommissionen konkluderer derfor, at foranstaltningen hører ind under forbuddet efter traktatens (EF) artikel 87, stk. 1. De italienske myndigheder har aldrig bestridt dette punkt.
- (39) I henhold til det forbud, der er udtrykt i artikel 87, stk. 1 følger de undtagelser, der er indeholdt i stk. 2 og stk. 3 i samme artikel.
- (40) Undtagelserne i henhold til artikel 87, stk. 2, litra a) og litra c) kan under ingen omstændigheder anvendes på grund af den pågældende støttes art og sigte. Italien har således ikke påberåbt sig anvendelsen hverken af litra a) eller litra c) i artikel 87, stk. 2.
- (41) Artikel 87, stk. 3, litra a) er ligeledes uanvendelig, eftersom støtten ikke er beregnet på at fremme udviklingen i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der er meget stor arbejdsløshed. Italien har desuden ikke påberåbt sig anvendelsen af artikel 87, stk. 3, litra a).
- (42) På samme måde er artikel 87, stk. 3, litra b) også uanvendelig, da den pågældende støtte hverken har til hensigt at fremme gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe et alvorligt problem i den italienske økonomi. Italien har desuden ikke påberåbt sig anvendelsen af artikel 87, stk. 3, litra b).

- (43) Støtten er hverken tiltænkt eller passende til opnåelse af kulturfremme eller bevarelse af kulturarv i henhold til artikel 87, stk. 3, litra d), og Italien har heller ikke peget på anvendeligheden af denne artikel.
- (44) Da støtten ikke fremmer udviklingen af bestemte økonomiske aktiviteter eller områder, er den heller ikke hverken tiltænkt eller passende for opnåelse af målsætningerne i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), og Italien har heller ikke peget på anvendelsen af denne sidstnævnte artikel.
- (45) Med hensyn til den specifikke reference, som de italienske myndigheder har henvist til i artikel 87, stk. 2, litra b) og arten af den undersøgte støtte, som ikke er omfattet af nogen af de øvrige undtagelser i traktatens artikel 87, stk. 1, er den eneste undtagelse, som kan anvendes, den, der er omfattet af artikel 87, stk. 2, litra b).

Anvendelige bestemmelser

- (46) Anvendeligheden af ovennævnte undtagelse skal vurderes i forhold til de bestemmelser, der er anvendelige til bevilling af offentlig støtte til landbrugssektoren, dvs. de fælles retningslinjer for statsstøtte til landbrugssektoren ⁽⁹⁾ (i det følgende benævnt «retningslinjerne»), som trådte i kraft den 1. januar 2000 ⁽¹⁰⁾.
- (47) I overensstemmelse med punkt 23.3 i retningslinjerne anvender Kommissionen disse fra 1. januar 2000 til de nye anmeldelser om offentlig støtte samt til de verserende anmeldelser på denne dato. Den støtte, der i henhold til artikel 1, litra f) i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹¹⁾ er lovstridig, vurderes i overensstemmelse med de bestemmelser og retningslinjer, der er gældende på det tidspunkt, hvor støtten bevilges.
- (48) Ved brev af 2. marts 2001, modtaget den 5. marts 2001, blev Kommissionen gjort bekendt med Regionallov nr. 27/2000. Artikel 2 i loven indeholder en suspensionsbestemmelse, som angiver, at iværksættelse af støtteforanstaltningerne er underlagt Kommissionens godkendelse ⁽¹²⁾. De italienske myndigheder har i deres kommentarer bekræftet, at støtteforanstaltningerne ikke er iværksat.

⁽⁹⁾ EFT C 232 af 12.8.2003, side 19.

⁽¹⁰⁾ Da anmeldelsen ikke angiver, om den undersøgte støtteordning kun er anvendelig til små og mellemstore virksomheder, er Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 af 23. december vedrørende anvendeligheden af traktatens (EF) artikler 87 og 88 til statsstøtte til fordel for små og mellemstore virksomheder med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ikke anvendelig i det foreliggende tilfælde, EUT L 1 af 3.1.2004, s. 1

⁽¹¹⁾ Se fodnote 2.

⁽¹²⁾ Artikel 2 bekræfter: «Indgreb i henhold til nærværende lov anses for at være underordnet de gældende fællesskabsbestemmelser vedrørende statsstøtte og definitionen af undersøgelsesprocedurerne i henhold til artikel 88, stk. 2 og 3 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab».

⁽⁸⁾ Dom af 13. juli 1988, sag 102/87 Frankrig mod Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber, sml. 1988, s. 4067.

- (49) Undersøgelsen af støtteforanstaltningen hører derfor ind under retningslinjerne⁽¹³⁾, især punkt 11.2 (støtte, der skal kompensere for de skader, der skyldes naturkatastrofer eller ekstraordinære begivenheder).
- (50) Punkt 11.2 i retningslinjerne fastslår, at det er Kommissionens normale praksis at give en restriktiv tolkning, eftersom begreberne «naturkatastrofe» og «ekstraordinær begivenhed» i henhold til artikel 87 stk. 2, litra b) udgør undtagelser fra hovedprincippet om, at statsstøtte er uforenelig med fællesmarkedet, som fremsat i traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen har indtil videre accepteret, at jordskælv, laviner, jordskred og oversvømmelser kan regnes for naturkatastrofer. Indtil nu har Kommissionen betragtet krig, interne uroligheder og strejker samt, med et vist forbehold og afhængigt af deres omfang, alvorlige atomkraft- eller industriulykker samt brande, der forårsager omfattende tab, som ekstraordinære begivenheder. Kommissionen har derimod ikke skønnet, at brand i en enkelt forarbejdningsvirksomhed, som dækkes af en almindelig forsikring, der kan tegnes på markedet, kan udgøre en ekstraordinær begivenhed. Generelt anerkender Kommissionen ikke frembrud af sygdom blandt dyr og planter som en naturkatastrofe eller en ekstraordinær begivenhed. Kommissionen har dog i ét tilfælde rent faktisk anerkendt en meget udbredt og helt ny epidemi blandt dyr som en ekstraordinær begivenhed. På grund af de typiske vanskeligheder, der er forbundet med forudsigelsen af sådanne begivenheder, fortsætter Kommissionen med at vurdere hvert enkelt tilfælde, der forelægges til bevilling af støtte i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b), idet der tages højde for tidligere fulgt praksis på dette område. Når naturkatastrofen eller den ekstraordinære begivenhed er blevet bekræftet, bevilger Kommissionen en støtte på op til 100 % i erstatning for materielle skader. Erstatningen beregnes normalt for den enkelte støttemodtager, og der fratrækkes eventuelle betalinger fra støttebeløbet, f.eks. ved udbetaling af forsikringspolicer, for at undgå overkompensation. Kommissionen godkender desuden støtte, som er bestemt til at holde landmænd skadesløse for de indtægtstab, der skyldes ødelæggelse af de redskaber, der anvendes til landbrugsproduktionen, når blot der ikke er tale om overkompensation.
- (51) I sin beslutning om at indlede proceduren for den omtalte støtte har Kommissionen klart udtrykt tvivl om, hvorvidt den begivenhed, der har givet anledning til skadeserstatningen, er en «ekstraordinær» begivenhed (jf. punkt 27).
- (52) Kommissionen har i samme beslutning ligeledes klart givet udtryk for tvivl vedrørende andre aspekter omkring støtteforanstaltningen. Dette gælder især visse aspekter, der er væsentlige for at bestemme en forbindelse mellem den pågældende begivenhed og det tab, som tillægges denne begivenhed, og for hvilket der forventes erstatning (jf. punkt 28).
- (53) Eftersom de italienske myndigheder ikke har fremført nye eller supplerende oplysninger eller vurderinger, forbliver de årsager gyldige, der har tilskyndet Kommissionen til at tage en sådan beslutning.
- (54) Med hensyn til omtalte begivenheds «ekstraordinære» karakter tog Kommissionen højde for, at den implicite forudsætning for anvendelsen af artikel 87, stk. 2, litra b) er, at en ekstraordinær begivenhed i sig selv er uforudsigelig⁽¹⁴⁾.
- (55) Kommissionen tog ligeledes højde for, at den i et tidligere tilfælde⁽¹⁵⁾ har accepteret, at en vejspærring kan være en ekstraordinær begivenhed i det omfang, at den kan sammenlignes med en strejke, som i betragtelig grad har afbrudt den økonomiske aktivitet i det berørte land (i perioden 29. juni-18. juli 1992), og, i det omfang det var muligt ud fra de oplysninger, der var til rådighed, at der kan påpeges en direkte sammenhæng mellem støtten og vejspærringen.
- (56) I det undersøgte tilfælde har de italienske myndigheder, selv om de er blevet anmodet herom, ikke givet de oplysninger, der gjorde det muligt for Kommissionen at betragte den pågældende strejke og vejspærringerne som en ekstraordinær begivenhed. Kommissionen har i særdeleshed i mangel på modsatte oplysninger, ret i at konkludere, at eftersom den pågældende demonstration var blevet varslet på forhånd til de offentlige myndigheder, kan den ikke betragtes som en uforudsigelig begivenhed for de offentlige myndigheder eller for de berørte økonomiske sektorer. Strejker kan være en hyppig begivenhed, og hvis de varsles, kan der tages passende forholdsregler. Det undersøgte tilfælde mangler således uforudsigelighedsfaktoren. Da hverken de reelle årsager til strejken eller årsagerne til dens afslutning efter otte dage er blevet tydeligt angivet, kan det ikke udelukkes, at muligheden for en nært forestående strejke i transportsektoren var kendt for offentligheden i lang tid gennem massemedierne.
- (57) Den kendsgerning, at den varslede demonstration kan have udviklet sig til en langt mere omfattende begivenhed end ventet, gør den ikke i sig selv til en ekstraordinær begivenhed i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b). Eftersom hverken antallet af deltagere er blevet klarlagt af de relevante myndigheder (som ifølge de foreliggende oplysninger oprindeligt var omkring 50) i forhold til det samlede antal aktive vognmænd på Sicilien, eller strejkens geografiske udstrækning, kan Kommissionen ikke engang konkludere, at den omtalte begivenhed, hvad angår omfang og udvikling, undtagelsesvist kan have afbrudt den økonomiske aktivitet i det berørte land i et betragteligt og

⁽¹³⁾ Se fodnote 9.

⁽¹⁴⁾ Jf. punkt 92 i Kommissionens beslutning 2000/625/EU af 13. juni 2000 om den støtteordning, der er blevet gennemført af Irland til fremme af skibstransport af irsk kvæg mod det europæiske fastland. (EFT L 263 af 18.10.2000, s. 17). Jf. endvidere punkt 33 i Kommissionens meddelelse til Europaparlamentet og til Rådet — Konsekvenserne af attentaterne i USA på flytransportens industri/* KOM/2001/0574 endelig */.

⁽¹⁵⁾ Jf. Kommissionens beslutning 96/148/EU af 26. juli 1995 vedrørende de foranstaltninger, der er blevet besluttet af Frankrig som følge af lammelsen af det franske vejnet i 1992 (EFT L 34 af 13/02/1996, s. 38).

- væsentligt omfang. Endelig varede den omtalte begivenhed kun otte dage (ifølge de oplysninger, der er givet, fra den 30. september til den 8. oktober kl. 03.00), i forhold til de tre uger, som det tilfælde, som Kommissionen havde accepteret som en ekstraordinær begivenhed, varede ⁽¹⁶⁾.
- (58) Da det ikke er kendt, hvis og i hvilket omfang loven vedrørende strejker er blevet anvendt på den omtalte begivenhed, er det på den ene side ikke muligt at konkludere, om strejken har været så alvorlig, at det har været nødvendigt, at de offentlige myndigheder beordrede de strejkende vognmænd til at afbryde strejken for at beskytte de øvrige borgeres forfatningsmæssige rettigheder. På den anden side er det heller ikke muligt at udelukke, at der i henhold til ovennævnte lov kan være taget passende forholdsregler for at neutralisere eller reducere strejkens virkninger til et minimum.
- (59) På grundlag af de foreliggende oplysninger kan Kommissionen ikke konkludere, om den pågældende begivenhed er en ekstraordinær begivenhed, som på en uforudsigelig og ekstraordinær måde har afbrudt det berørte lands økonomi i et betragteligt og væsentligt omfang. På grundlag af de foreliggende oplysninger fremgår det, at begivenheden var varslet i forvejen, at den kan have påvirket nogle økonomiske aktiviteter i et begrænset område af det berørte land, og at dens relativt korte varighed (i forhold til de blokeringer, der tidligere er blevet accepteret som en ekstraordinær begivenhed af Kommissionen ⁽¹⁷⁾) ikke kan føre til den konklusion, at denne begivenhed har forårsaget en betragtelig og væsentlig forstyrrelse af det berørte lands økonomi.
- (60) På grundlag af Kommissionens praksis fremgår det derfor, at omtalte begivenhed snarere udgør en normal erhvervsrisiko, og at de berørte erhvervsdrivende har lidt en skade, som de selv burde imødegå med egne ressourcer, da den hører ind under almindelig erhvervsrisiko. Eller de burde anmode om erstatning i henhold til de nationale love hos de aktører, der er juridisk ansvarlige herfor.
- (61) På baggrund af de foreliggende oplysninger er det, for det tilfælde, der er under overvejelse, til forskel fra det tilfælde, som Kommissionen anså for at være en ekstraordinær begivenhed, ikke muligt at konkludere, at der er en direkte sammenhæng mellem strejken og vejspærringen, og den støtte, der ønskes ydet. Eftersom de relevante myndigheder har bekræftet, at de ikke har de oplysninger, som Kommissionen har bedt om at få, især oplysninger om de produkter, der forventes erstatning for, om foranstaltningens støttemodtagere (primære producenter eller andre aktører i forarbejdnings- og afsætningssektoren), og i nogle tilfælde også om metoderne til beregning af erstatningerne (jf. punkt 28), kan Kommissionen ikke konkludere, at den forventede støtte nødvendigvis og udelukkende er forbundet med de tab, der skyldes den strejke og de vejspærringer, der fandt sted på Sicilien mellem den 30. september og den 8. oktober.
- (62) I artikel 1 i den anførte lov og standardanmeldelsen omfatter støttemodtagere: «enkelte eller associerede virksomheder, der producerer, forarbejder og afsætter landbrugsprodukter». Men de forklaringer, der er blevet givet af de relevante myndigheder vedrørende metoderne til beregning af skaderne og den pågældende erstatning, synes udelukkende at henvise til de skader, som enkelte primære producenter har lidt. I mangel på de oplysninger, som de relevante myndigheder blev bedt om at give, ved Kommissionen ikke nøjagtigt, hvilken type aktører, der kan få støtte og, om støtten ligeledes kan ydes til aktørerne i forarbejdnings- og afsætningssektoren. Kommissionen ved ikke, hvilken type skader hver af disse to aktørgrupper har lidt og heller ikke, hvilke kriterier disse skader er blevet vurderet og beregnet efter. Kommissionen skønner derfor, at de tab, der kunne ydes erstatning for (i det mindste til nogen af støttemodtagerne) til støttemodtagerne, (også) kan være forbundet med årsager, der afviger fra den omtalte strejke og de omtalte vejspærringer.
- (63) De relevante myndigheder forventede under alle omstændigheder at betale erstatning til de primære producenter, der på grund af strejken og vejspærringerne ikke har kunnet høste, og som derfor har mistet deres produktion. I sådanne tilfælde vil de skader, som landmændene har lidt, blive beregnet på grundlag af «landbrugsteknikeres (agronomers) vurderinger af planteproduktionens værdi». Disse vurderinger forelægges sammen med de pågældende kontrakter. I mangel på en afklaring fra de relevante myndigheder kan Kommissionen ikke acceptere de metoder til beregning af skaderne og den tilsvarende støtte, der er blevet foreslået i dette tilfælde, da det ikke er klart, hvorfor ovennævnte metoder i dette tilfælde afviger fra dem, der anvendes for andre producenter (jf. punkt 28). Arten af og formålet med de respektive vurderinger er ikke specificeret, og det er ikke specificeret, hvornår og hvordan disse vurderinger er udarbejdet. Det vides desuden heller ikke, hvilken type produkter disse skøn skal anvendes for ved vurderingen af skaderne. Kommissionen anser derfor også, at de tab, der kunne ydes erstatning for (i det mindste til nogle af støttemodtagerne) til støttemodtagerne, (også) kan være forbundet med årsager, der afviger fra den omtalte strejke og de omtalte vejspærringer.
- (64) De italienske myndigheder har endvidere, på trods af gentagne henstillinger, aldrig givet Kommissionen den liste over de produkter, som grundet deres beskaffenhed (fordærvelighed, høstperiode, osv.) skulle leveres eller høstes hurtigt i den pågældende periode (fra 30. september til 8. oktober 2000), og som ikke fandtes alternative opbevaringsformer for (f.eks. frysning), og hvor de italienske myndigheder har forudset en erstatning. Da listen blev anset for at være nødvendig for en mulig bevilling af støtteforanstaltningen og i særdeleshed for at kunne fastslå forbindelsen mellem strejken og vejspærringerne og de tab, der kan udbetales erstatning for, kan Kommissionen ikke fastslå en sådan forbindelse.

⁽¹⁶⁾ Se fodnote 15.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 15.

- (65) Endelig har de italienske myndigheder ifølge den nationale retspraksis ikke udelukket tvivlen om, at vognmændene kan være ansvarlige for erstatning til landbrugsvirksomhederne for de skader (kontraktlige og ikke-kontraktlige), der skyldes demonstration, strejken og vejspærringerne, og at den omtalte støtteforanstaltning derfor kan betragtes som en indirekte støtte til driften til fordel for de vognmænd, der deltog i strejken.
- (66) Til hindring af at der modtages dobbelt erstatning på grund af, at de strejkende vognmænd har betalt bøder eller kontraktlige skader, skal støttemodtagerne erklære, at de ikke har indledt retsforfølgning af de berørte vognmænd. Den forklaring, som de relevante myndigheder gav, om at vognmændene kunne anses for at være ansvarlige som enkeltborgere og ikke i egenskab af erhvervsdrivende, var ikke overbevisende. Forklaringen syntes i henhold til den nationale lovgivning ikke at udelukke, at de strejkende vognmænd kan holdes ansvarlige for de skader, de har påført landmændene, og Kommissionen ikke derfor ikke konkludere, om de reelle støttemodtagere er landbrugssektorens aktører, og om foranstaltningen ikke (også) er en driftsstøtte til fordel for selve vognmændene eller nogle af dem.
- (67) Eftersom de italienske myndigheder har bekræftet, at de ikke råder over oplysninger til nogle af de tvivlstilfælde, der er blevet udtrykt af Kommissionen, både hvad angår den omtalte begivenheds ekstraordinære beskaffenhed og andre af støtteforanstaltningens aspekter, står alle de tvivlstilfælde tilbage, som Kommissionen, i lyset af det der er gået forud, nærede ved beslutningen om at indlede proceduren, og de hindrer en gunstig vurdering af støtten, eftersom det er en støtte, der i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b) skal ydes til skader, som skyldes en ekstraordinær begivenhed.
- (68) Af ovenstående årsager konkluderer Kommissionen derfor, at den pågældende begivenhed i henhold til traktaten ikke kan betragtes som en ekstraordinær begivenhed, og at den nødvendige og enerådende forbindelse mellem begivenheden og støttemodtagernes tab, som erstatningen skal råde bod på, under ingen omstændigheder kan fastslås.
- (69) Hvad angår muligheden for, at den pågældende støtte kan opfylde andre bestemmelser for offentlig støtte til landbrugssektoren, fastsætter punkt 3.5 i retningslinjerne, at støtten, for at den kan betragtes som forenelig med fællesskabet, skal indeholde et incitament eller en anmodning om en modydelse fra støttemodtagerens side. Uden at krænke de undtagelser, der udtrykkeligt er omfattet af den fælles lovgivning eller selve retningslinjerne, betragtes de offentlige ensidige støtteforanstaltninger, som er beregnet på at forbedre producenternes økonomiske situation, og som ikke er beregnet på at bidrage til sektorens udvikling som støtte til driften, som uforenelige med fællesmarkedet. Desuden kan en sådan støtte ifølge sin natur også påvirke fællesmarkedets mekanismer.
- (70) Den undersøgte støtte indeholder ikke noget incitament, og den kræver ikke nogen modydelse fra støttemodtagerne. Som det er vist ovenfor, opfylder støtten ikke engang kravene i henhold til punkt 11 i retningslinjerne for at blive betragtet som kompenserende støtte, der er forenelig med fællesmarkedet. Den pågældende støtte resulterer udelukkende i en forbedring af producenternes økonomiske situation uden på nogen måde at bidrage til sektorens udvikling, og i særdeleshed dækker den over driftsstøtte, der er rettet mod at fritage støttemodtagerne for de driftsomkostninger, der er forbundet med normal erhvervsrisiko.
- (71) Som følge heraf kan der ikke findes nogen retfærdiggørelse i bestemmelserne om anvendelig offentlig støtte til landbrugssektoren for støtteforanstaltning i henhold til regionallov nr. 27/2000, artikel 1 til fordel for de virksomheder, som arbejder inden for produktion, forarbejdning eller afsætning af landbrugsprodukter i henhold til traktatens bilag I. Kommissionen betragter derfor denne støttype som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Denne type støtte, som på den ene side fritager støttemodtagerne fra en del af de driftsomkostninger, der påhviler dem, har ingen varig eller strukturel virkning på de berørte sektorer, og den begrænser sig til at give de sicilianske produkter et fortrin i forhold til produkter, der ikke nyder godt af analoge foranstaltninger i Italien eller andre medlemsstater.
- (72) Støtten kan derfor i henhold til regionallov nr. 27/2000, artikel 1 hverken nyde godt af nogen undtagelse i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b) eller artikel 87, stk. 3, litra c) eller af nogen anden undtagelse, der er omfattet af traktaten.

VI. KONKLUSIONER

- (73) Det fremgår af ovenstående betragtninger, at støtteforanstaltningen i artikel 1 i regionallov nr. 27/2000 er uforenelig med fællesmarkedet og følgelig ikke må iværksættes.
- (74) I henhold til artikel 2 i regionallov nr. 27/2000 er iværksættelsen af støtteforanstaltninger, der er omfattet af loven, underlagt Kommissionens godkendelse. De relevante myndigheder har i deres betragtninger bekræftet, at støtten ikke er iværksat.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den af Italien påtænkte statsstøtte til fordel for virksomheder inden for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter opført i traktatens bilag I, jf. artikel 1 i regionen Siciliens lov nr. 27 af 23. december 2000, som erstatning for de skader, der er forårsaget af vognmændenes strejke og de

vejspærringer, der fandt sted på Sicilien i perioden mellem den 30. september og den 8. oktober, er uforenelig med fællesmarkedet.

Støtten kan derfor ikke ydes.

Artikel 2

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen
